

Sygn. akt III Cz 111/20

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie Sądu Okręgowego: Tomasz Pawlik

Magdalena Balion – Hajduk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 czerwca 2020 r.

sprawy z wniosku J. G. i M. G.

z udziałem K. Ł., E. D., K. J., K. H. , A. Z., J. Z., B. S., A. J., N. J., B. Z., R. H., S. B. (1), S. B. (2), M. B., K. Z., M. W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości w drodze zasiedzenia

na skutek zażalenia wnioskodawców

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 8 kwietnia 2019 r., sygn. akt I Ns 392/17

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie poprzez jego uchylenie.

SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Cz 111/20

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrzu w postanowieniu z dnia 8 04 2019r. między innymi zawiesił postępowanie na mocy regulacji art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. (pkt 2), uznając,

że sprawie nie można nadać dalszego biegu, gdyż wnioskodawcy nie wykonali w terminie zobowiązania sądu polegającego na przedłożeniu odpisów prawomocnych postanowień o stwierdzeniu nabyciu spadków (aktów poświadczeń dziedziczenia) po M. Z. (1), M. Z. (2) oraz H. L. oraz wykazaniu, że zostały zainicjowane postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po ww. spadkodawcach.

Orzeczenie ***zaskarżyli wnioskodawcy J. G. i M. G.***,

którzy wnieśli o „jego uchylenie w zakresie pkt 1 i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji celem jej dalszego prowadzenia”.

Zarzucili, że ferując zaskarżone postanowienie naruszono przepisy proceduralne oraz materialne, tj.:

a) art. 1036 k.c. w zw. z art. 140 k.c. i 198 k.c. poprzez ich błędną wykładnię wyrażającą się w przyjęciu, że spadkobierca z chwilą otarcia spadku nabywa prawa do przedmiotów spadkowych o treści odpowiadającej prawu własności, podczas

gdy według powołanych norm spadkobiercy dziedziczącego wraz z innymi spadkobiercami nie można uznać za współwłaściciela poszczególnych przedmiotów spadkowych,

b) art. 31 § 1 k.r.o. w zw. z art. 172 k.c. i art. 336 k.c. poprzez niezastosowanie w niniejszej sprawie powołanego przepisu, pomimo, że zgodnie z jego treścią nabycie w drodze zasiedzenia następuje do majątku wspólnego wnioskodawców w ramach wspólności małżeńskiej, w związku czym ani nie zachodzi potrzeba ustalenia udziału spadkowego wchodzącego w skład majątku odrębnego J. G., ani też ograniczania rozstrzygnięcia do stwierdzenia zasiedzenia udziałów we własności mających stanowić własność pozostałych współspadkobierców M. i M. Z. (2), gdyż ograniczenie takie naruszałoby prawa marka G. wynikające z faktu 30 letniego współposiadania samoistnego całości nieruchomości,

c) art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. poprzez zawieszenie postępowania pomimo, że nie ma przeszkód dla nadania sprawie dalszego biegu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przedmiotem sprawy jest stwierdzenie nabycia przez wnioskodawców w drodze zasiedzenia własności nieruchomości gruntowej.

Sąd Rejonowy ferując zaskarżone postanowienie słusznie wskazał,

że w świetle regulacji art. 172 § 1 k.c. nie można nabyć w drodze zasiedzenia własność „swojego” prawa (można nabyć w drodze zasiedzenia tylko prawo własności nieruchomości przynależne innemu podmiotowi).

W sytuacji prawnej wynikającej z faktów przytoczonych w podstawie faktycznej wniosku wynika, iż wnioskodawczyni mogła nabyć udział we współwłasności przedmiotowej nieruchomości w drodze dziedziczenia po matce, a ta z kolei po ichwspółwłaścicielach (M. i M. małżonkach Z.), co w świetle powyższego obliguje wnioskodawców do wykazania w toku postępowania w jakim zakresie do tego doszło.

Sąd pierwszej instancji słusznie również ocenił, że w pełni wiarygodny sposób może to nastąpić tylko poprzez przedłożenie stosownych postanowień sądu

o stwierdzeniu nabycia spadku lub poświadczeń dziedziczenia i prawidłowo wezwał skarżących do ich przedłożenia.

Wbrew jednak temu, co przyjął Sąd Rejonowy ich nie przedłożenie przez skarżących nie stanowi przeszkody w nadaniu dalszego biegu sprawie (art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.), a jedynie należy traktować jako nie wykazanie przez nich zasadności wniosku, a to powinno prowadzić do jego oddalenia (bez ustalenia wielkości udziałów nabytych przez wnioskodawczynię w drodze dziedziczenia

we współwłasności nieruchomości nie można ustalić wielkości udziałów, które zgodnie

z wnioskiem potencjalnie mieli nabyć skarżący w drodze zasiedzenia).

Powoduje to, że zaskarżone postanowienie jest wadliwe a zażalenie uzasadnione, co prowadziło do skasowania zaskarżonego postanowienia (zmiany przez jego uchylenie) w oparciu o regulację art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

i art. 13 § 2 k.p.c.

Reasumując zaskarżone orzeczenie jest wadliwe i dlatego zażalenie,

jako uzasadnione uwzględniono, orzekając jak w sentencji w oparciu o regulację

art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion-Hajduk